

1 DE MAIG 2023

Jornada Internacional dels treballadors i treballadores

El Primer de Maig és una jornada reivindicativa en la qual commemorarem la solidaritat dels obrers de Xicago de 1886 i les víctimes de la defensa dels drets laborals. I encara avui, 1er. de maig de 2023, continuem lluitant en pro de la justícia vers les noves víctimes de la desigualtat, de l'explotació i de l'atur en el món del treball.

¿A què compararem el Regne de Déu? Amb quina paràbola en podríem parlar? És com quan sembren un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra; però, un cop sembrada, va creixent i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells del cel poden fer niu a la seva ombra. (Marc 4,30-32)

La llavor de cadascun i cadascuna de nosaltres és petita. I es fa gran amb la participació, l'esperit crític, la solidaritat, la lluita esperançada. Perquè el Regne de Déu, regne de justícia, és a prop.

¿Fem créixer la nostra llavor?

Secretariat Interdiocesà de
PASTORAL OBRERA
de Catalunya

pastoral.obrera.cat@gmail.com
<https://pastoralobrera.blogspot.com>

Moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears (ACO, GOAC, JOC i MIJAC, Capellans obrers, Religiosos i religioses en barris obrers i populars) i Delegacions de Pastoral Obrera de les Diòcesis de Catalunya.

Unes quantes amenaces ens assetgen, com a classe treballadora:

- L'emergència climàtica, que recau ja en els més febles, que converteix en mercaderies elements bàsics com l'aigua, i que fa imprescindible una reducció solidària del nostre consum.
- Les guerres, que continuen sent un negoci massa rendible que escapça moltes vides.
- Una molt injusta llei d'estrangeria, que condemna a la marginació molts homes i dones que arriben a casa nostra empesos per la fam o per la guerra.
- La manca d'habitatge públic i accessible, que deixa al carrer joves i famílies.
- L'encariment dels aliments bàsics.
- El deteriorament de la sanitat, l'ensenyament i els serveis socials, que no compten amb els professionals i recursos necessaris.
- Especialment greu és la situació dels joves, la formació acadèmica dels quals (per la manca de places, cicles formatius poc idonis, fracàs escolar...) no els garanteix l'entrada a un mercat laboral restringit i precari.
- L'atur i la precarietat laboral, que impedeixen a moltes famílies unes condicions de vida dignes i als joves poder viure amb autonomia.

I tantes altres coses. Fa por, oi?

Doncs **no et deixis parilitzar per la por**. L'organització i la lluita dels treballadors i treballadores per abordar els grans problemes ha millorat històricament les nostres condicions de vida i és la millor eina que tenim per canviar les coses. Sense la participació de les persones empobrides en la lluita per la justícia, no hi haurà possibilitats de canvi.

Si lluitem junts i juntes i ho reivindicuem al carrer, amb esperança, podem governar el món. ¿Nosaltres som de debò elements de crítica, de reivindicació i lluita per millorar el nostre entorn?

Participa i confia. Allà on tu vulguis i puguis: a les entitats, als partits, als sindicats, a les associacions de qualsevol mena. La participació és requisit imprescindible perquè la democràcia ho sigui de debò. Incompatible amb la mandra. Imprimeix caràcter. Eixampla el propi punt de vista. Crea consciència col·lectiva. Esmola el sentit crític. Ajuda a conviure. És accessible a tothom, sigui qui sigui i vingui d'on vingui.

Requereix esforç, ganes d'aprofundir, reflexió, capacitat d'escolta, respecte per als altres. Provoca idees, propostes, opinions. Pot crear conflicte, però també capacitat de negociació i creativitat per buscar sortides. Afavoreix el consens, la motivació i la corresponsabilitat.

Estimula. Porta a assumir petites o grans responsabilitats. Comporta prendre decisions i actuar. Comparteix riscos. Necessita transparència i espais adequats.

No ho hem de confondre amb votar i prou. Ni amb alguns «òrgans consultius» dels quals s'espera la legitimació del poder. Ni amb el que ofereix el consum. La participació autèntica és lliure i no espera compensacions individuals.